

Rejtélyes eset a Tisza töltésén: Amikor a kocsi lezuhan, a gazda halálát mégis fojtogatás okozza.

Az érthetetlen események ügyében újra lejátszóllák a szerencsétlenséget.

(A Délmagyarország munkatársától.) Hódmezővásárhely nyilvánosságát napok óta egy iktokzatos haláleset tartja izgalomban. Néhány nappal ezelőtt történt ugyanis, hogy Töröcsik János gazdálkodó feleségével kocsin igyekezett a vásárhelyi tanyák felé. A város közelében

a kocsi a Tisza töltéséről eddig még ismeretlen okok következtében felborult és lezuhant.

Töröcsiknének csodálatosképen az ijedtségen kívül semmi komolyabb baja nem támadt, míg Töröcsik Jánost holtan találták a töltés aljában. A megállapítások szerint

Töröcsik halálát — érthetetlenül — fulladás okozta.

A helyszíni szemle során azután megállapították, hogy

Töröcsik nyakára esés közben a kocsi ülésének pokróca tekerődött rá és így következett be azután a fulladás. A rejtélyes haláleset után Vásárhelyen vá-

rosszta azt híresztelték, hogy Töröcsiket megfojtották. A híresztelések alapján a rendőrség is nyomozni kezdett és

több olyan gyanús körülmény merült fel, amely a gyilkosság mellett tanuskodott.

Igy gyanús volt az a körülmény, hogy felesége rossz viszonyban élt az urával és többször hangoztatta válási szándékát. Rejtélyesnek találta a rendőrség Töröcsik megfulladását is, amikor a kocsi lezuhant a töltésről. Ezért a helyszíni szemle alkalmával lejátszóllták a kocsi felborulási jelenetét. A lejátszott jelenet alkalmával azonban a pokróc a felborult kocsi ülése alatt maradt.

A kihallgatott Töröcsikné természetesen tagadta, hogy az ura megfulladását előidézte volna. A rejtélyes haláleset ügyében a szegedi törvényszék vizsgálóbírója tegnap kiutazott Vásárhelyre. A vizsgálóbíró több tanut hallgat ki az ügyben, hogy Töröcsikné szerepét tisztázza.

Egy „napernyős, pizsamás uri kiránduló társaság” vandál pusztítása az algyői szőlőkben.

A mozgósított rendőrök nem tudták megállítani a jókedvű tolvaj társaságot.

(A Délmagyarország munkatársától.) Kissasszony napján a csöndes délutáni rendőri ügyeletre az algyői állomásfőnök rendkívül érdekes bejelentést tett telefonon. Az izgatott hangú telefonáló elfúló hangon beszélt:

— Felháborítóan botrányos lopás, vandalizmus történt Algyőn! Délután két óra tájban egy kis motorcsónak és négy vitorlás-csónak jelent meg a község alatt. Kiránduló társaság, csupa uri emberek. Hölgyek, urak vegyesen. A parton ebédeltek, majd hátizsákokkal felszerelve elindultak az algyői szőlők felé. A községben mindenki ebéd utáni álmát aludta. A csösz is elszenderedhetett, úgy, hogy a vig társaság nyugodtan hozzáláthatott szórakozásához.

— A kirándulók csuszva-mászva behatoltak a szőlőkbe és ott leirhatatlan pusztítást okoztak. Négy hold szőlőt tettek tönkre. A tőkétet evérték, a fűrtöket letépdették és mintegy 50 kiló szőlőt magukkal vittek a csónakokba.

— Amikor a csösz vészlővéseket adott le, a kirándulók már benne ültek a csónakokban. Kérjük Szegeden feltartóztatásukat és egyben bejelentjük azt is, hogy az ismeretlen uri szőlőtolvajok ellen bűnvádi feljelentést teszünk.

A telefonbejelentésre az ügyeletes tiszt azonnal intézkedett. Rendőrfőnököt küldött ki a Tisza partjára, akik minden jövő-menő csónakot átvizsgáltak. Közben azonban leereszkedett a sötétség. A parton figyelő rendőrök arra lettek figyelmesek, hogy a Bertalan-émlék vonalában vig kurjongató társaság ereszkedik lefelé a Tiszán. Harsány állj! kiáltások hangzottak el. De a rendőrök hiába kiáltoztak. A folyamőrök ekkor nem cirkáltak a vízen. A kiránduló társaság rosszat sejtett, mert az evezősapások halkabbak lettek, az éneklés elhallgatott, úgy hogy a rendőrök hiába futkároztak végig a parthosszát. Annyi tény, hogy pénteken reggel a kulturpalota előtt a hajnali uccaspró mindenfelé elhajigálva szőlőfűrtöket talált. A kulturpalotától végig a Vár-uccán szőlőfűrtök feküdtek az aszfalton. Kiskocsi szőlőt szedett össze az uccaspró, aki nem tudta mire vélni a szerencsét. Amint azután megállapították, a szőlő az algyői zsákmányból származott.

A rendőrség kétnapos nyomozása egyelőre eredménytelenül végződött, már nem is remélik, hogy a napernyős és pizsamás uri tolvajtársaság tagjai kézrekerülnek.

A szegedi talajtani állomáson termővé javítják a terméketlen szikes földeket.

Hárommilliárd költséggel kísérleti telep épül Alsóvároson a paprikatermés javítására.

Látogatás az újszegedi Alföldi Mezőgazdasági Intézetben.

(A Délmagyarország munkatársától.) Kint Újszegeden, a Tisza partján áll egy ház, mindenki úgy ismeri mint Kenderakadémiát. 1913-ban kezdték építeni, de alig álltak a puszta falak, kitört a háború, kellett a hely a katonaságnak. Az új épület tehát kendergyártásra és feldolgozásra kiképző intézet helyett laktanya lett, előbb az 5-ik honvédegység, később a franciák, színesek és végül a szerbek laktanyája is.

A háborús, meg a forradalmi események lezajlása és a vérlázítóan igazságtalan békekötés után a hivatalos földművelési politika kénytelen volt engedni konzervatív merevségéből. Megszázszorozódott a jelentősége mindazoknak az intézményeknek, amelyek a föld kihasználásával, a gazdák oktatásával, a legintenzívebb termelés tanításával, előmozdításával a termelésével kapcsolatosak. Szeged

den ezideig nem volt sem gazdasági akadémia, sem kísérleti állomás. Szegednek és vidékének pompás földjei részben kihasználatlanul hevertek, részben pedig félannyit teremtek, mint amennyit okszerű földműveléssel elérhetett volna a gazda. A földművelésügyi miniszter tehát 11 évvel a Kenderakadémia felépítése után felállította ebben az épületben

az Alföldi Mezőgazdasági Intézetet

amelynek keretei között négy nagyjelentőségű intézmény fejt ki csendes, szorgos és eredményes működést. Ezek az intézmények a Növénytermelési Kísérleti Állomás, a Talajtani és Agrokémiai Kísérleti Állomás, Kender- és Lentermelési Kísérleti Állomás és a Mezőgazdasági Vegykísérleti Állomás.

14 holdon épült az egész intézet, de kísérleti célokra a város körülbelül még 40 holdnyi

területet bocsájtott rendelkezésére. A megszállás alatt megrongált épület ma gyönyörű tisztaságban, beosztásban és fegyelmezett munkarenddel Szeged egyik legpompásabb intézménye. Utunk először az intézet agilis és nagy tudású igazgatójához, Havass Gézához vezető, aki egyszersmint az újonnan megszervezett

Növénytermelési állomás

vezetője. Az ő reszortja az Alföld talajtani viszonyainak szemmeltartása mellett növénytermelési kísérletekkel tudományos és gyakorlati alapon foglalkozni. Havass Gézának nagy szakirodalmi multja van. A magyarországi gyapottermelésről, az őszi és tavaszi buza megkülönböztetéséről és még több kérdéshez írt tanulmányával ismert nevet szerzett. Amikor Szegedre jött, elsősorban a város határában levő

szikes földeken való termelés

kísérleteivel foglalkozott és ma már befejezett kutatások és kísérletek révén mondhatni, hogy virágzó florát tud majd varázsolni az eddig hasznavehetetlen talajon. A nemesített magvakkal és gyógynövényekkel való kísérletezései köréből is sok jó tanácsot adott már a gazdáknak, különösen a kísérleti földeken tartott ismeretterjesztő előadások keretében. Eredményeiről azonkívül állandóan tudósítja a gazdasági kamarákat és gazdaköröket.

Szinte testvéri láncsal függ össze a növénytermelési osztály munkája

a Talajtani Állomás

munkájával. A vezető Herke Sándor fővegyész, aki szintén igen érdekes dolgokat mondott el a szegedi földekről szerzett tapasztalatairól. Herke is főleg a szikes föld megjavításán fáradozik. A kitűnő fővegyész — így beszél el —

megtalálta a gyógyítható pontját a szegedi szikeseknek.

Ahol eddig 3—4 métermázsza gabona termett katasztrális holdankint, ott a megjavított föld 12—16 métermázsát hozott. Az eljárás híre elterjedt a gazdák között, de — sajnos — távolról sem olyan mértékben, mint érdekük lenne és kellene.

Megkérdeztük, hogy történik a föld megvizsgálása. A gazda — hangzott a világos magyarázat — elküld a földjéből egy darabot, a földet lombikokban vegyszerekkel vizsgálják, hogy megállapítsák savanyu-e, vagy lúgos. Az eredmény szerint adják ki az ukázt, hogy foszforos, kális, vagy nitrogén trágyára van a talajnak szüksége. A recept majd mindig beválik és csodákat művel. Herke Sándor állítása szerint nem kell több idő a szikes föld feljavításához, mint jélév. Ennyi idő alatt a szikes föld elveszti fehér színét, omlós, vízáteresztő talaj lesz belőle. Az így megjavított föld busásan kifizeti a ráfordított költséget. Van erre már bizonyíték is. Szarvas határában 40 évvel ezelőtt javították fel szikes földet és még ma is jól termő föld. A kísérleti állomás díjtalanul ad anyagot, tanácsot.

Az Alföldi Mezőgazdasági Intézet sorrendben harmadik intézménye

a Len- és kender-osztály:

Ennek az osztálynak működésbehozatala tette annak idején aktuálissá a Kenderakadémia felállítását. Ma összezsúfolva az épület egyik szárnyában helyezkedett el, bár hatásköre az egész országra kiterjed. A len és kender termelésével és kikészítésével kapcsolatos gyakorlati és tudományos kutatásokat végzi ez az állomás, amelynek vezetője dr. Csókás Géza fővegyész, aki országos híré szakember és több tudományos munkával bizonyította be eljárásainak helyességét.

Az intézet nagy sulyt helyez annak a módszernek a terjesztésére, hogy a kenderáztatás időszaka megrövidíthessék, mert ezzel jobb minőségű anyagot lehet kapni. A módszert Csókás állandóan tanulmányozza és propagálja. Fontos azonkívül, hogy lehetőleg minden gazda nemesített kender- vagy lenmaggal vesse be a földjét. Amíg ugyanis a közönséges parasztkender 20—25 mázsza termést ad, addig a nemesített magból 57—60 mázsza terem ka-